

Evaluering av kvoteordningen –høringsuttalelse fra Høgskolen i Gjøvik

1.1 Kvoteordningen som virkemiddel for internasjonalisering av norsk høyere utdanning

- 1) Høgskolen i Gjøvik (HiG) mener at midlene som har blitt brukt til kvoteordningen alternativt kan brukes til andre programmer som vil støtte opp under faglig samarbeid i større grad. Dette kan gjøres enten 1) via et krav om at mobilitetsmidlene må benyttes sammen med et annet partnerskapsprogram 2) at det begrunnes godt for faglig samarbeid som enten er i startfasen eller som 3) et allerede pågående prosjekt.
- 2)
 - A. Det er positivt at det legges til rette for flere typer partnerskapsprogram dersom dette kan gjøres uten at det legges for store begrensninger på mulige samarbeidsland. Kvoteordningen bidrar til at institusjonene kan bruke midlene til å støtte opp under institusjonenes egne strategiske satsninger som muligens går utenom de eksisterende samarbeidsprogrammene per i dag. Det er viktig å beholde et mangfold i internasjonaliseringen blant norske institusjoner, og for mindre institusjoner er stipendprogrammer viktige for å støtte opp under faglig samarbeid som ikke har midler til studentmobilitet. Videre mener HiG det er uheldig om alt samarbeid med internasjonale partnere skal defineres av typen BRICS-land eller andre sterkt voksende økonomier. Dette vil hindre et nødvendig mangfold i partnerskap. Et nytt type partnerskapsprogram må romme både faglig samarbeid og studentmobilitet. Det må også være rom for å støtte mindre prosjekter, da vi vet at kvoteordningen har vært viktig, en trigger, på mye internasjonaliseringsarbeid ved mindre institusjoner.
 - B. Et mulig nytt partnerskapsprogram bør legg til rett for et bredt spekter av mulige samarbeidsland, og ikke legge seg for tett opp til enten BRICS land eller eventuelt de såkalte MINT-landene eller tilsvarende. Samtidig mener vi at dagens liste over land som inngår i kvoteordningen er for lang, og at det vil være fornuftig å redusere denne noe. Forslagsvis kan man se til hvilke land som er prioriterte i forhold til bistandsprosjekter og slå disse sammen med land det er viktig å samarbeide med i øst. Utenriksdepartementet, NORAD, SIU m.fl. sammen med Kunnskapsdepartementet må gå sammen og se på felles prioriteringer her.
 - C. Et nytt type partnerskapsprogram kan primært rette seg mot å styrke samspillet mellom forskning og utdanning. Det eksisterer et slikt program i dag (UTFORSK) men noen av kriteriene kan oppleves som snevre, f.eks. kriteriet for å søke er at forskningsprosjektet som ligger til grunn for samarbeidet har fått støtte fra NFR. HiG mener det er uheldig for mangfoldet av mulige samarbeidspartnere. I tillegg til mobilitet av studenter burde det også legges til rette for mobilitet av forskere og ansatte fra partnerinstitusjonen.

- 3)
- A. Gjennom de siste årene har HiG brukt kvotestipendene strategisk for å supplere allerede pågående samarbeidsprosjekter med spesielt Kina, Ukraina og Kosovo. Dette har bidratt til flere internasjonale studenter på HiG fra samme institusjon, men har ikke gitt utslag i mer institusjonalisert internasjonalisering. Aller tydeligst er dette i samarbeidet med Kina, hvor vi vel egentlig ser at kvotestipend ikke er avgjørende for om studenter kommer eller ikke. Det samme er tilfellet med India. Der har vi også god tilgang til studenter fra våre samarbeidspartnere som er selvfinansierte. Brasil, India og Sør-Afrika har vi ingen institusjonelle avtaler per i dag. Det har vært mer vellykket å bruke kvotestipendene strategisk mot land på øst-kvoten der stipendene har vist seg å være en viktig faktor som muliggjør et opphold i Norge. Basert på dette mener HiG at kvoteordningen slik den er i dag –som en enveis mobilitetsordning- ikke alene egner seg spesielt godt mot BRICS-land. Det er flere faktorer en stipend som spiller inn på mobilitet fra disse landene.
 - B. HiG er som de aller fleste institusjoner avhengige av tilgang på eksterne midler som medfinansiering på samarbeid, både når det kommer til forskning og utdanning. HiG tror det er fornuftig å fortsatt ha en åpning i form av stipender i prosjekter/programmer som vil være med å støtte mangfoldet på hvor norske institusjoner blir oppfordret til å samarbeide. Det ligger mye penger i kvoteordningen, så det burde være rom for å ha et bredere samarbeid enn bare å fokusere på de raskets voksende økonomiene i verden. HiG mener dette vil være en altfor snever definisjon i forhold til de pengene som brukes på kvoteordningen i dag.

1.2 Kvoteordningen som virkemiddel i bistandspolitikken

- 1) HiG stiller seg positive til at stipendiatene blir behovstyrt ut fra ønsker fra hvert enkelt land som omfattes av ordningen. Om det legges til rette for en slik ordning er det viktig med et godt samarbeid med utdanningsmyndighetene i hvert enkelt land. Man kan tenke seg en ordning som tilsvarende for eksempel Science without Borders hvor Norge samarbeidet med Brasil om å tilby utdanninger etter Brasils prioriteringer. En tilsvarende ordning kan tenkes hvor Norge har samarbeidsavtaler med ønskede land både i forhold til nivå, hva slags type utdanninger og akademisk fagfelt partnerlandene ønsker samarbeid innenfor.
- 2) HiG ser primært for seg to måter som kan bidra til å styrke institusjonsbyggingen i de aktuelle landene. Det ene er at det i større grad blir lagt opp til også å omfatte faglig samarbeid om utdanning, men også at ordningen kan brukes til å gi unge faglige ansatte muligheter til et forsknings- og undervisningsopphold hos partnerinstitusjonen over lengre tid, f.eks. inntil ett år for å gi forutsigbarhet. Dette som et virkemiddel sammen med at studenter fra samme institusjon studerer på master eller ph.d. nivå.
- 3) Viser til punkt 2). Om det også legges til rette for faglig samarbeid over lengre tid, vil dette også styrke det strategiske samarbeidet mellom institusjonene på lengre sikt. Om man fra et utdanningsperspektiv også ser til hvilke land Norge støtter bistandspolitisk, vil man kunne styrke den totale strategiske satsningen mot disse landene.

- 4) HiG mener det ikke er en god ide at kvoteordningen blir relatert til et spesielt program som f.eks. NORHED eller andre eksisterende utdanningsprogrammer, da vi mener dette vil legge for store begrensinger på deltagende institusjoner både fra Norge og land i sør.
- 5) HiG har ikke hatt tradisjon for et sterkt samarbeid med mange land i sør der kvoteordningen kunne vært et hensiktsmessig virkemiddel. Vi ser at dette vil endre seg i årene fremover, hvor bærekraft vil være et av de viktigste premissene for utvikling for Høgskolen i Gjøvik. Bærekraft er løftet opp som et av de viktigste strategiske satsningene for høgskolen, dette skal ikke bare gjennomsyre utdanningene våre, men også HiG som institusjon, For å få til det, er det nødvendig med styrket internasjonalisering og samarbeid med land i sør og andre regioner for å kunne takle morgensdagens utfordringer.
- 6) HiGs visjon er å skape et bærekraftig og trygt samfunn. Dette kan kun gjøres i samarbeid med andre regionale, nasjonale og internasjonale samarbeidspartnere. HiG mener derfor ikke at det er noe motsetningsforhold mellom målsetningen om å bidra til utvikling og fattigdomsreduksjon og våre institusjonelle målsetninger. Utdanning er en essensiell faktor for å redusere fattigdom og bidra til utvikling.

Med vennlig hilsen

Gunn Marie Rognstad, (sign.)

Studie- og forskningsdirektør
Høgskolen i Gjøvik

Bente Gaalaas Rønningen
Bente Gaalaas Rønningen

Rådgiver, Leder enhet for internasjonalisering
Høgskolen i Gjøvik

Gjøvik 15/10-14

HØGSKOLEN I GJØVIK
Postboks 191, 2802 Gjøvik
Tlf. 61 13 50 00
Fax 61 13 50 00